

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 9061

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1909

P O L E M I C I .

1910

CCCCLXXXV.

874 Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 11. f. congestus est e Sequentibus: I. Scripto, cui Titulus: *Simplex et vera narratio Historiae Colloquij Wormaciensis scripta a Philippo Melanchthonem*. Initium hujus narrationis est: *Anno 1557. Mensē Augusto postquam in urbem Vangionum venimus, antequam inchoaretur congressus cum pontificijs, Legati Principum nostrorum vocaverunt concionatores missos ad doctrinæ explicationem, et jussérunt paratos esse, cum a Præside (Jul. Pflugkio Ep. Numburg.) ad congressum cum pontificijs vocarentur &c.* Adparet mox, in primo hoc apud Legatos conventu Theologos Protestantes inter se dissensisse, quibusdam potentibus, ut ante omnia damnarentur Cingiani, Doctrina Osiandri, Propositio: *Bona Opera necessaria esse ad salutem, et Lapsus eorum, qui Adiaphora receperissent; aliis contra contendentibus, haec aut declinanda aut differenda esse, quin monentibus Legatis, quia missi essemus ad defensionem Ecclesiarum nostrarum aduersus pontificios, nunc nos debere in communi causa conjunctos esse, nec faciendam esse distractionem.* Sed nihil effectum. Scriptae Condemnationes, et quamvis Melanchthon et alii dehortarentur, a Collegis eorum ad Pontificios adlatae. *Hac distractione facta, subdit idem, nolunt pontificij Collocutores procedere.* Ita et istud

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

Colloquium successu caruit. Acta quaedam ad illud pertinentia exhibet *Goldastus in Politisch. Reichshändeln* P. XVIII. p. 740. Vide etiam B. G. Struvii *Histoire der Religionsbeschwerden* P. I. c. 3. §. 2. p. 277. Nostra vero Narratio inserta est L. I. *Epist. Melanchth. a Casp. Peucero editar. Witteb.* 1570. p. 201. 8.

II. fol. 6. Epistola a Job. Bungenhagio, Ge. Mayero, Casp. Crucigero et Phil. Melanchthon scripta Reuerendis Viris eruditione et virtute præstantibus D. Pastoribus Ecclesiæ Dei in inclyta Vrbe Argentorato &c. Ejus initium: *Etsi ex literis Vestris et deliberatione, quam antea misisti, intelleximus, vos corruptelas doctrinæ constanter rejicere, quæ sunt in Sphynge Augustana &c.* Decretum *Interim* intelligunt, unde Epistola non ante annum 1548. data est. Ceterum laudant propositum et ad constantiamhortantur.

III. fol. eod. p. 2. Scriptum epistolare sine die et consule datum tempore promulgati *Interim*, de quo inter alia: *Liber Augustanus continet manifestas corruptelas, ideo nequaquam eum approbabimus, etiam si exitia et supplicia nobis proponentur. Modeste autem de eo libro respondebimus &c.* quae, ut videtur, Melanchthonem innunt. Initium est: *Scimus Dei beneficio discernenda esse Imperia ab Ecclesia Dei, tametsi semper oportet alicubi in imperijs esse aliqua hospitia Eccle-*

Y y

ſcæ

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 9061

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1911

C O D I C E S

1912

sic Dei &c. Definit in descrip-
tione publici ritus poenitentiae,
qui nulla ratione mitior est ca-
tholico romano.

IV. fol. 8. p. 2. Literae Bern.
 Ziegler, Job. Pfeffinger et Alex.
 Alesii datae Lipsiae 12. Aug.
 1548. Reverendis et eximijs Vi-
 ris doctrina virtute et pietate præ-
 stantibus DD. Caspari Hedioni,
 M. Bucero et reliquis doctoribus
 ac ministris Euangelii in Eccle-
 sia Domini quæ est Argentine
 &c. Initium: Accepimus literas
 uestras, Clarissimi atque Ornatis-
 simi, a Domino Doctore Joanne
 Marbachio, qui nobis exposuit di-
 ligenter, quanto studio cupiatis
 retinere concordiam &c. Expon-
 nunt suum et Wittebergenium
 votum, ut edatur publica confes-
 sio omnium nomine, et probant
 Argentinatum doctrinam. At ve-
 ro Bucerus altero anno in An-
 gliam abiit.

V. fol. 10. Dialogus festivus
 satiricus inter Erasmus a mor-
 te in coelum delatum et Eliam,
 cui ille multa de nova Lutheri
 Doctrina refert, et inter cetera
 Lutherum Eliae nomen in ter-
 ris usurpare; unde Elias conci-
 tatus Wittebergam devolat, Lu-
 therumque acri perfundit lixivio.
 Initium: Elias. *Quis nouus hic
 nostris successit sedibus Hospes?*
 Erasmus. *Sum Erasmus, qui tan-
 dem optato vestro collegio potior.*
 El. *Et quæ tanta fuit nostri tibi
 causa videndi?* Erasm. *Non una
 sane, nam vita illa humana mul-
 tis mibi nominibus grauis erat,
 primum Seni, binc calculoso, tum*

*multa indigna cotidie videnti et
 toleranti &c. Atque hinc ad Lu-
 theri motus Sermo delabitur. In
 Scena actum Dialogum ultima
 probant: Vos saltem auditores
 temporius resipiscite et valete.*

CCCCCLXXXVI.

Codex chartaceus lat. Scrip- 473
 tus Seruestae anno 1547. Folior.
 10. 4. continet Annotata D.
 Philip. Melanth. In Epistolam
 Pauli ad Timotheum primam. Hic
 tantum in prima IV. Capita, qui-
 bus subjicitur: *Hactenus 18.
 Martii. Anno 1547. Servestæ.
 Succinctiora omnia illius Enarratione
 in eandem Epistolam, quae
 legitur Opp. Parte IV. Witte-
 bergae 1601. p. 366. f. et mul-
 tis dictionibus graecis et germani-
 cis interspersa. Ut specimen
 dem, ad vocem γυντιω C. I. v.
 2. haec notantur: Filio Germano.
 id est. incorrupto. ita nos debemus
 esse germani filii Apostolorum,
 debemus servare incorrup-
 tam doctrinam. Germanus a ger-
 men. inde Germanus naturlich.
 mein natürlicher bruder. (Id ho-
 die aliud.) Nostri germani inde
 habent nomen quod fuerunt predi-
 ti bonis morib. et incorrupti. Ger-
 manus dunckt mich sey das wort
 herman. quia fuerunt bellatores.
 Hermiones fuerunt pars germano-
 rum. Nihil de his in Enarrat.
 suprac. Ad C. III. v. 2. verba:
Unius Uxoris virum, haec le-
 gas: id est. non scortatorem, quam-
 uis potest intelligi de digamia,
 quod non liceret eum qui haberet
 duas*